

[Glistrup]

ikke ved at man gennemfører forslag som de 7, venstresocialisterne her fremsætter, men ved at vi gennemfører forslagene om ophævelse af indkomstskatten så hurtigt, som det nu engang er praktisk muligt. Som det vil være medlemmerne bekendt, mener vi for fremskridtspartiets vedkommende, at indkomstskatten kan ophæves over en 7-årig periode. Det er den vej, vi skal styre lige på.

Vi skal ikke fremture i disse livsløgne, som er basis for venstresocialisternes analyse og baggrund for de af venstresocialisterne her fremsatte forslag. De vil direkte virke til, at der bliver færre produktive arbejdspladser.

Det har jeg allerede tidligere haft lejlighed til at analysere her fra denne talerstol, for så vidt angår det første af venstresocialisternes 7 forslag, som jo er en genfremsættelse af det, vi diskuterede i forrige samling. Jeg skal her henvise til, hvad jeg sagde i forbindelse med behandlingen af forslaget om fonds den 18. april sidste år. Det står i Folketingstidende 1977-78, sp. 8793-8796, 8823-8825 og 8831. Fremskridtspartiet fastholder, at forslaget om fonds, hvor ideelt det så end måtte være tænkt, ude i det praktiske liv vil være med til at forøge antallet af arbejdsløse, være med til at forøge den sociale nød. Vi skal ikke lukke erhvervslivets åndehuller i den ismasse, som dækker os i form af indkomstskattelovgivningen. Vi skal fjerne isen. Vi skal ikke stoppe åndehullerne til, således at man overhovedet ikke fra erhvervsvirksomhedernes side kan disponere i samfundets, i de socialt svage menneskers interesse. Derfor må vi også ved denne lejlighed afvise forslaget om fonds.

For så vidt angår forslaget om, at man skal bruge valutareglerne til at udbygge skattekontrollen, så er forholdet jo det, at disse valutaadministrationsregler blev til i en helt anden tid; efter at England gik fra guldet tilbage i 1930'erne, begyndte man i Nationalbanken at opbygge disse enorme valutaadministrationskontorer, som så i 1940'erne under krigs- og besættelsessituationen yderligere blev udbygget. I valutanoedsituationen, som vi havde efter krigen, hvor nuværende nationalbankdirektør Hoffmeyer skrev doktor-disputats om dollarmangelen osv., blev det ting uddybet. Men nu om dage, hvor vi er kommet ind i den frie samhandel mellem nationerne både i og uden for De europæiske Fællesskaber, skal vi ikke ligge under

for, at de mennesker, der altså blev ansat i 1930'erne og 1940'erne og nu har fået kontorchefstatus derovre i Nationalbanken, gerne skal have så og så mange fuldmægtige og sekretærer og andre under sig, hvorfor vi skal udvide opgaverne. Den skal simpelt hen væk, al den valutaadministration derovre. Venstresocialisterne påpeger helt rigtigt, at den ikke gør nogen som helst gavn i dag, fordi man efter EF-regulativerne i langt de fleste tilfælde er pligtig at give de tilladelser, der søges om, men konsekvensen er ikke, at man så skal fylde noget arbejde over på de bureaukraters skriveborde, sådan som venstresocialisterne vil, ved at man skal til at sidde og genere dygtige forretningsfolk med, at skattevæsenet yderligere skal til at snage i deres internationale dispositioner, nej, konsekvensen er, at vi skal fjerne Nationalbankens valutabevillingskontor helt og aldeles og to-talt, således som fremskridtspartiet har haft lejlighed til nærmere at udvikle ved tidligere lejligheder. Jeg skal særlig henvise til Folketingstidende fra sidste samling, altså 1977-78, sp. 12895-12897.

Et andet af de markante træk i venstresocialisternes forslag er det, som drejer sig om hele forsikringsfradragssjungen, pensionsbeskatningsfradragene o. lign. Det er da højst sandsynligt, at vore forgængere greb galt i 1922, dengang de fandt på at introducere i skattelovgivningen, at man dér skulle beskæftige sig med særlig at fremme forsikringsmæssige dispositioner, men den fejl er altså begået for nu snart to generationer siden, og forholdet på nuværende tidspunkt er det, at det ikke kan nytte noget at tro, at man ved at lappe på disse pensionsskatte-regler, disse forsikringskatte-regler, vil kunne opnå, at vi kan få rimeligere og bedre tilstande. Det har været forsøgt mangfoldige gange, og man har væltet det ene sæt nye og komplicerede regler efter det andet ud over forsikringsbranchen. Det er bestemt ikke hensigtsmæssigt at gøre det på den måde, for det bevirker, at policeskrivning og assurandørakquisitioner og andre aktiviteter pludselig skal til at laves om. Masser af familier har faktisk opbygget deres tilværelse og deres mål frem mod alderdomsforsørgelsen, om de vil bo i lejet lejlighed eller i parcelhus eller noget lignende, alt efter om de har kunnet sikre sig med de og de bestemte økonomiske konsekvenser en lang og varende pensionsordning.